

[Arbejdsministeren]

litisk situation ved afslutningen af en folketings-samling, så var dette forslag blevet vedtaget enstemmigt ved tredje behandling, fordi enhver kan sige sig selv, at dette er fornuftigt. Enhver kan sige sig selv, at det rummer et selvfølgeligt, fornuftigt perspektiv. Derfor er jeg enig med hr. Lawaetz, når hr. Lawaetz understreger dette med det taktiske. Regeringen beklager dette, men håber alligevel, da forslaget er bygget op i et meget tæt samarbejde ikke bare med arbejdsmarkedets parter, men også efter mange og lange drøftelser med erhvervenes organisationer og kommunernes organisationer, at man i lokalsamfundene – den megen bragesnak, overdrevne og voldsomme og ubegrundede formuleringer til trods – vil tage vel imod det og give unge mennesker, give arbejdsløse mennesker, en mulighed for at blive beskæftiget.

Jeg skal til de konkrete spørgsmål omkring aldersgrænsen, som har været fremme, sige, at jeg har under andenbehandlingen og i tillægsbetænkningen udtrykt, hvordan regeringen opfatter den, hvordan regeringen vil administrere aldersgrænsen med stor inddragelse af arbejdsmarkedets parter og med en central placering for arbejdsmarkedsnævne-

Jeg skal til beroligelse for hr. Ellemann-Jensen understrege, at disse formuleringer ikke var tilfældige, spontane ord valgt til lejligheden, men at de var nøje gennemtænkt, og at der, inden de blev afleveret, selvfølgelig var foregået en orientering til det flertal, der til sin tid bærer loven igennem. Regeringen vil selvfølgelig føle sig meget ansvarlig over for det flertal, der her ved tredje behandling bærer lovforslaget om jobskabelse igennem.

Jeg skal slutte med at sige, at hr. Waldorff har ret, når han siger, at betækningsbidraget vedrørende § 14, stk. 2, ikke er et fortolkningsbidrag, men er en hensigtserklæring, en hensigtserklæring, som jeg mente det var helt nødvendigt at folketinget fik, forinden folketinget her ved tredje behandling tog stilling til lovforslaget.

Jeg skal endnu en gang appellere, selv om det nok er håbløst, til folketingets medlemmer om at lade det storpoltiske krudt vente til i eftermiddag, så vi i fællesskab kunne vedtage dette lovforslag, som jeg tror vil virke meget positivt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Der er ikke noget at sige til, at arbejdsministeren er træt efter alt det arbejde, han har haft, og med udsigten til, hvad han nu her lader sig indskrive til at administrere. Han er så træt, at han gør nar af et anonymt skribentkollektiv ved Berlingske Tidende, men samtidig glemmer, at der findes et anonymt skribentkollektiv ved Ny Politik, hans eget partis månedstidsskrift. Det skriver under navnet Altman, men er altså også anonymt. Det gør ikke noget, men det gør noget, at arbejdsministeren er så træt, at han enten ikke hører efter, hvad man siger, eller også groft fordrejer ordene fra en modstander. Jeg har ikke sagt det, som arbejdsministeren ordret citerede mig for og bagefter skabte billig lystighed over. Det er klart, det kan man sagtens, når man først lægger en anden ord i munden, han ikke har drømt om at udtale. Jeg har ikke sagt, at denne lovgivning er korrumperende for demokratiet. Jeg har sagt, at denne lovgivning indebærer fare for korruption af erhvervslivet. Det har jeg sagt, og det vil om 10 minutter kunne bevises, når det maskinskrevne referat kommer ned. Jeg forklarede også, hvori denne korruptionsrisiko lå, nemlig at man giver mennesker, som har et ubrugeligt budget for noget, de vil sætte i gang, 80.000 kr. pr. hoved, de ansætter, hvorved de kan komme til at sætte noget i gang, som aldrig burde have være sat i gang. Det forklarede jeg før meget mere udførligt, end jeg nu kan gentage under en kort bemærkning. Det er, hvad jeg har sagt, og ikke andet.

Om demokratiet sagde jeg – og jeg tror, jeg citerer ordret, selv om jeg ikke taler efter manuskript – : Når man sætter de naturlige markeds kræfter ud af kraft, kommer demokratiet i fare, fordi det giver anledning til et kommissærstyre. Det var, hvad jeg sagde om demokratiet, men ikke noget om korruption.

Lad være med den metode, hr. arbejdsminister. Vi har skullet arbejde sammen før, og arbejdsministeren kan, før han aner det, få brug for det igen, så vær venlig at diskutere hæderligt med modstanderne.

Det eneste af det, arbejdsministeren sagde nu her sidst, jeg kan erklære mig helt enig i, var, da ministeren sagde, at han nærede et meget beskedent håb om, at denne lovgiv-